

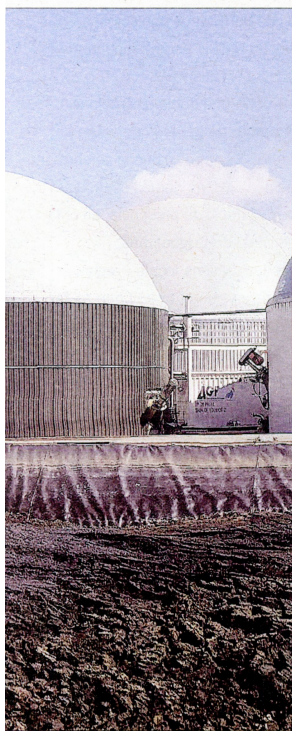
TRANSICIÓ ENERGÈTICA

A FAVOR

“El millor que podem fer és utilitzar el metà per a produir energia”

EN CONTRA

“S'està començant a posar plantes en llocs no adequats”



“L'efecte hivernacle del metà és enorme, molt pitjor que el CO₂, i per tant és molt millor utilitzar-lo per a produir energia”, conclou Medina.

UNA ALTRA BOMBOLLA? Alguns grups ecologistes han assenyalat però el risc que la proliferació de plantes de biogàs afavorisca les grans corporacions en lloc de les petites explotacions ramaderes o agràries i esdevinga finalment una nova bombolla al voltant de les renovables, com va passar amb l'energia fotovoltaica. **“El que no pot ser és que demanen la llicència consultòries per a després revendre-la”**, els dona la raó Damià Grau, alcalde de Campredó, que, en canvi, veu en positiu la instal·lació d'una planta al seu terme per part de Genia Bioenergy, participada per Repsol: **“Jo soc contrari a la massificació, però hi ha unes directrius europees que s'han de complir i unes subvencions per a desplegar la transició energètica. El problema de les dejeccions ramaderes i les mosques nosaltres ja el tenim, perquè tenim una desena de granges a prop del poble”**. La clau és que les plantes estiguen situades en punts on se puguin alimentar de residus de proximitat -si no, el que es guanya per un costat se perd amb les emissions del transport- a través d'infraestructures de transport adequades. **“A les empreses ja els interessa instal·lar-se en llocs propers als purins i els fems”**, indica Grau. Per contra, ecologistes i veïns han alertat que projectes com el de Camarles no responen a este perfil i s'hi hauran de dur residus de lluny per a alimentar la capacitat de la planta, a més a

més de denunciar els hipotètics impactes odorífic i fins i tot econòmic, per la “devaluació immobiliària” que es generaria al voltant. El tècnic del grup ambientalista GEPEC Xavier Estellé denuncia que **“s'estan començant a posar estes instal·lacions en llocs no adequats”**.

Les entitats que s'oposen frontalment a la instal·lació d'una planta de biogàs al Pla del Bif, a Camarles, intenten evitar que la promotora iniciï la tramitació administrativa del projecte, i demanen a l'Ajuntament, governat ara pel PSC, que defensi la població, a la vegada que l'oposició (Junts i ERC) li reclama una regulació restrictiva a través del POUM, per a “impedir la introducció d'indústries que generen molèsties per olor”.

Grau defensa que Campredó ha sigut transparent amb els veïns i ha fet pública l'opció d'albergar la planta des del principi, però admet que els terrenys s'hi hauran d'adaptar urbanísticament, ja que actualment estan catalogats d'especial protecció del paisatge, entre el camí del Ranxero i el polígon Catalunya Sud. En el cas de Campredó, que també compta amb l'aval de l'Ajuntament de Tortosa, qui més força ha fet en contra fins ara ha sigut l'Ajuntament de l'Aldea, que rebutja “la possibilitat que les aigües residuals desemboquen al sistema de clavegueram de l'Aldea” i ha avisat que presentarà al·legacions en tots els tràmits ambientals. La Comissió d'Urbanisme de la Generalitat és qui finalment ha de decidir si els projectes reuneixen les condicions necessàries per a ubicar-se on pretenen.

La planta que més soroll ha generat fins ara és la que està operativa a la Galera. Va ser la primera producto-

CAS D'ÈXIT

L'exemple català d'Apergas

Jaume Vicens Teixidor és enginyer industrial i enginyer tècnic industrial en l'especialitat de Mecànica. Ja mostrava interès en el món de les energies renovables en el seu projecte de final de carrera titulat *Anàlisi de tipologia i característiques de biogàs produït en ramaderia i aplicació pràctica a una granja de bovins*. L'any 2009 participa en la creació de l'empresa Apergas, com a director tècnic de la qual va posar en marxa el primer projecte de planta de biogàs a escala industrial, pioner a l'estat espanyol, a partir de purins de vaquí i residus agroindustrials. Ara com ara, l'empresa gestiona quatre plantes de biogàs a Catalunya. Vicens defensava esta opció, en una ponència per al Col·lectiu per un nou model Energètic i Social, com una solució tant des del punt de vista de la gestió de residus com energètic, per a produir energia elèctrica i tèrmica que s'autoconsumix en el funcionament de les granges i per a injectar biometà a la xarxa. També plantejava l'aprofitament del residu final del digestat i el nitrogen excedentari per a fer fertilitzants per al camp. Per a Vicens, el biogàs és un **“element estratègic de la transició energètica i una manera de millorar una explotació ramadera”**. A les seues plantes **“no s'utilitza cap residu perillós”** i l'activitat implica els professionals ramaders o agrícoles, segons explica.

ra de biometà comprimit a Espanya i té capacitat per a gestionar més de 100 tones diàries de productes alimentaris, residus vegetals, dejeccions ramaderes o material orgànic i per a produir més de 3.000 tones de biometà comprimit a l'any. L'Associació Mediambiental de Veïns de Santa Bàrbara (Amevesaba) n'ha denunciat les pudors que es generen, ja que està més a prop del nucli principal de Santa Bàrbara que del de la Galera. Finalment, han aconseguit el compromís de l'empresa d'instal·lar-hi filtres per a evitar les olors i el de l'Ajuntament de Santa Bàrbara, per a activar una xarxa de sensors de qualitat de l'aire. Amb tot, plou sobre mullat, perquè la planta de tractament de sansa de la Galera també genera pudors molt desagradables. Els veïns de Santa Bàrbara l'han portat a Fiscalia per un possible delicte contra el medi ambient.

En el cas de la planta que explota Biometagàs La Galera, projecta un model de governança proper al territori, ja que en el moment de començar a produir, implicava una quarantena de socis, majoritàriament cooperatives agrícoles, productors i ramaders de la zona.

Enric Lange, un dels portaveus d'Amevesaba, veu bona voluntat de l'empresa per a reduir l'impacte odorífic, però este divendres l'entitat ha fet una crida a la població perquè es manifeste contra les molèsties que causen les dos factories de la Galera. Lange considera que el principal problema és que la planta de biometà té basses de residus al descobert. **“Quan la pudor entra a les cases, sobretot a la nit o matinal, resulta penetrant i molt forta i s'hi queda”**, es queixa. ■